

בימ"ש לעניינים מינהליים ת"א

תמ 129/07

ירון אלון נ. מדינת ישראל

ת.פתיחה: 02/07/07 סדר דין: רגיל

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

התובע:

ירון אלון, ת.ז. 040038671

מרח' הקוקיה 21/18, ראשון לציון

ע"י ב"כ עוה"ד עמית, פולק, מטלון ושות'

מרחוב יצחק שדה 17, תל-אביב 67775

טל': 5689000 - 03 פקס: 5689001 - 03

- נגד -

הנתבעת:

מדינת ישראל - משרד המשפטים (להלן: "הרשות")

ע"י פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

מרחוב הנרייטה סולד 1, תל-אביב

טל': 6970027 - 03; פקס': 6970291 - 03

הסעד האישי לו עותר התובע: 80 ₪.

תובענה ייצוגית

(לפי חוק תובענות ייצוגיות התשס"ו-2006)

כל ההדגשות בציטוטים שיובאו להלן אינן במקור, אלא אם נאמר במפורש אחרת.

א. בקליפת אגוז

1. תובענה זו עוסקת בגביית שתי אגרות שלא כדין על ידי לשכת רישום המקרקעין. הראשונה: אגרה הנגבית בעד או בגין הגשת בקשה לרישום עסקה או לשירות אחר (להלן: "אגרת הבקשה") והשנייה: גביית אגרה שלא כדין על-ידי הרשות בגין בקשה לרישום ירושה על פי דין או צוואה (להלן: "בקשה לרישום צוואה").
2. עניינינו נסוב על הוראות חוק המקרקעין, תשכ"ט – 1969 (להלן: "חוק המקרקעין"), הוא החוק המסמך אשר מכוחו הותקנו תקנות המקרקעין (אגרות), תשל"ה – 1974 (להלן: "תקנות המקרקעין") הנוקבות את סכומי אגרות הרישום ואת סכומי אגרות השירות.
3. סעיף 2 לתקנות המקרקעין קובע כי בעד רישום ובעד שירות אחר יגבה רשם המקרקעין אגרות המפורטות בתוספת.
4. סעיף 3 לתוספת שבתקנות המקרקעין דן באגרות רישום ירושה או צוואה בפנקסי מקרקעין וקובע כי בקשה לרישום ירושה על-פי דין או על-פי צוואה תתחייב באגרה בסך 106 ₪.
5. על אף האמור לעיל, בעת רישום ירושה או צוואה בפנקסי המקרקעין נדרש מבקש הרישום לשלם כתנאי לרישום אגרה בסך של 159 ₪ (התשלום מתבצע באמצעות הדבקת בולי הכנסה על גבי הבקשה המתאימה). קרי גבייה עודפת של 53 ₪.
6. סעיף 149 (א) לחוק המקרקעין שכותרתו "סמכות השר" קובע ומגדיר את סמכות השר לעניין הטלת האגרות. וזה לשונו "שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות אגרות לענין חוק זה וכן רשאי הוא לקבוע מי יהיה חייב בתשלום האגרה."
7. סעיף 16(א)(א) לתוספת שבתקנות המקרקעין דן באגרת בקשה וקובע כי בעד בקשה לרישום עסקה תשולם אגרה בסך 27 ₪, נוסף על האגרה המשתלמת בעד הרישום או השירות (להלן: "אגרת הבקשה").
8. על פי הדין, אגרת הבקשה איננה "אגרה" אלא מס שהתיימר השר להטיל על הציבור שלא כדין. גביית "אגרת בקשה" בסך 27 ₪, בגין כל בקשה המוגשת ללשכת רישום המקרקעין עבור רישום עסקה או שירות אחר, וזאת ללא שניתן כל שירות בגין הגשת הבקשה עצמה נעשית שלא כדין ומחוץ לגבולות סמכות השר.
9. כפי שפורט בהמשך, גביית האגרות הלא חוקיות על-ידי הנתבעת המוגדרות כ"אגרת בקשה" וכ"מחצית האגרה לרשות המקומית" (ששיעורה מחצית מסך האגרה – 53 ₪), הביאה להתעשרותה שלא כדין. בהתנהגותה זו של הרשות, היא הסבה נזקי ממון לתובע ולכלל הציבור שהגיש בקשה לרישום עסקה או לשירות אחר ובכלל זה בקשה לרישום צוואה.

ב. הרחבת שערי הכניסה להיכל התובענות הייצוגיות

10. ביום 12.3.2006 נכנס לתוקף חוק תובענות ייצוגיות, אשר חל על תובענה זו. זאת הן מכוח סעיף 45 לחוק כאמור לעיל, הקובע את תחולתו לאלתר (לרבות על תובענה ייצוגית ובקשה לאישור תובענה ייצוגית התלויות ועומדות ביום כניסתו לתוקף), והן מכוח סעיף 29 לחוק אשר קובע, כי "חוק זה יחול על המדינה".

11. החוק החדש נפתח עם הגדרת מטרתו בסעיף 1 לחוק. בחירת הניסוח של סעיף המטרה, כפי שמובא להלן, מדברת בעד עצמה, ומעידה על הכרת המחוקק בחשיבותה של התובענה הייצוגית, הן מבחינתו של היחיד אשר ככזה מתקשה לעיתים לקבל את יומו בבית המשפט, והן מבחינת הציבור כולו, שכן אלמנט ההרתעה הנלווה לתובענה הייצוגית, יביא לאכיפת דין יעילה יותר.

"1. מטרתו של חוק זה לקבוע כללים אחידים לענין הגשה וניהול של תובענות ייצוגיות, לשם שיפור ההגנה על זכויות, ובכך לקדם בפרט את אלה:

- (1) מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסיה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים;
- (2) אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו;
- (3) מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין;
- (4) ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות."

12. מסעיף המטרה ניתן גם ללמוד על כוונתו הברורה של המחוקק להרחיב את השימוש בכלי המשפטי של תובענה ייצוגית. ניתן למצוא ביטוי לכוונה זו גם בתוספת השניה לחוק, אשר מרחיבה את העילות בגינן ניתן להגיש תובענה ייצוגית, ומבטלת הלכה למעשה את העילות המצומצמות יותר, אשר היו קיימות עובר לחקיקת החוק, בחיקוקים ספציפיים.

13. בד בבד עם הגשת תובענה זו, מגיש התובע לבית המשפט הנכבד בקשה לאשרה כתובענה ייצוגית. כפי שמפורט בבקשה הנ"ל, התובענה דן מוגשת מכוח חוק תובענות ייצוגיות, בהתאם לקבוע בסעיף 11 לתוספת השניה לחוק זה:

"11. תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדון,

כמס, אגרה או תשלום חובה אחר."

ג. רקע עובדתי

14. התובע הינו אזרח ישראל ותושב בה.

15. הנתבעת, מדינת ישראל – משרד המשפטים – לשכת רישום מקרקעין (טאבו) הינה האחראית לניהול פנקסי המקרקעין ותיקי הפעולה המכילים את אוסף התעודות והמסמכים ששימשו יסוד לרישום. בלשכות הרישום מבוצעות עיסקאות ופעולות הנרשמות בפנקסי המקרקעין, ביניהן מכר, חכירות, הערות אזהרה, ירושות,

משכנתאות, פעולות תכנון, זיקות הנאה, זכות קדימה, צווים של בתי משפט ורשויות אחרות ועוד. כמו-כן אחראים בלשכות הרישום להנפקת נסחי רישום מפנקסי המקרקעין ולמתן עיונים באוסף התעודות (בהתאם לאמור באתר האינטרנט של משרד המשפטים¹).

16. ביום 19.3.06 פנה התובע, על דרך הכתב, ללשכת רישום המקרקעין בחולון בבקשה לרישום צוואה.

• העתק הבקשה, מצ"ב כנספח א'.

17. בגין הרישום המבוקש, נדרש התובע לשלם אגרה בסך של 186 ₪.

• העתק בולי ההכנסה בסך 186 ש"ח, מצ"ב כנספח ב'.

ד. המסגרת הנורמטיבית

18. בהתאם לקבוע בסעיפים 149, 150 ו- 168 לחוק המקרקעין רשאי שר המשפטים לקבוע בתקנות אגרות לענין חוק המקרקעין בסכום קבוע או לקבוע שיעורי אגרה לפי שווי המקרקעין או העסקה.

19. בתוקף סמכותו התקין שר המשפטים את תקנות המקרקעין המפרטות את האגרות הנגבות עבור פעולות שונות המבוצעות בלשכות רישום והסדר מקרקעין.

20. תקנה 2 לתקנות המקרקעין דנה באגרות רישום ומציינת כדלקמן:

"(א) בעד רישום ובעד שירות אחר של הרשם יגבה הרשם

אגרות כמפורט בתוספת.

(ב) האגרות לפי תקנת משנה (א) ישולמו כשהן מוגדלות כמפורט להלן:

(1) עלה המדד שפורסם בחודש מאי בשנה פלונית לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר בשנה שקדמה לה, יוגדלו האגרות החל ביום 1 ביולי אותה שנה לפי שיעור עליית המדד כאמור;

(2) עלה המדד שפורסם בחודש נובמבר בשנה פלונית לעומת המדד שפורסם בחודש מאי אותה שנה, יוגדלו האגרות ביום 1 בינואר בשנה שלאחריה לפי שיעור עליית המדד כאמור;

(3) סכום האגרה המוגדלת יעוגל לשקל החדש הקרובה וסכום של חמישים אגורות יעוגל כלפי מעלה.

(ג) המנהל הכללי של משרד המשפטים יפרסם ברשומות הודעה ובה נוסח התוספת, כפי שהיא מתוקנת עקב האמור בתקנה זו".

21. סעיף 16 לתוספת של תקנות המקרקעין דן באגרות בקשה וקובע כדלקמן:

"(א) בעד בקשה לרישום עסקה או לשירות אחר של הרשם

(למעט בקשה לנסח רישום) - 27 שקלים חדשים, נוסף על

¹ <http://www.justice.gov.il/MOJHeb/HagafLrishomMekakein/LeskotRishomHamkarkein/>

האגרה המשתלמת בעד הרישום או השירות."

22. ויודגש שמכות השר הקבועה בחוק המקרקעין מוטלת להטלת אגרה בעד שירות בלבד.
23. סעיף 149 (א) לחוק המקרקעין שכותרתו "סמכות השר" קובע ומגדיר את סמכות השר לעניין הטלת האגרות. וזה לשונו **"שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות אגרות לענין חוק זה וכן רשאי הוא לקבוע מי יהיה חייב בתשלום האגרה."**
24. סעיף 16(א)(א) לתוספת שבתקנות המקרקעין דן באגרת בקשה וקובע כי בעד בקשה לרישום עסקה תשלום אגרה בסך 27 ₪, נוסף על האגרה המשתלמת בעד הרישום או השירות (להלן: **"אגרת הבקשה"**).
25. על פי הדין אגרת הבקשה איננה "אגרה" אלא מס שהתיימר השר להטיל על הציבור שלא כדין. גביית "אגרת בקשה" בסך 27 ₪, בגין כל בקשה המוגשת ללשכת רישום המקרקעין עבור רישום עסקה או שירות אחר, וזאת ללא שניתן כל שירות בגין הגשת הבקשה עצמה נעשית שלא כדין ומחוץ לגבולות סמכות השר.
26. בע"א 154/83 שופרסל בע"מ נ' איגוד ערים אזור רמת-גן, בני-ברק וגבעתיים (בתי מטבחים, בתי שחיטה ופיקוח וטרינרי), פ"ד לז(4), 403, 406-407 נדרש ביהמ"ש לשאלת סיווג התשלום אותו נדרשה לשלם שופרסל בגין הכנסת בשר עוף לתחום האיגוד. ביהמ"ש בדחתו את הטענה שהתשלום האמור מהווה אגרה ציין כדלקמן:

"ראוי לתת את הדעת להבחנות הקיימות בין חיובים כספיים שונים (מס, אגרה והיטל – תוספת אינה במקור), המוטלים על אזרח על-ידי רשות ציבורית מכוח סמכותה, והרכיבים המאפיינים חיובים אלה...

ב. אגרה תשלום אגרה יכול שיהא כפוי על המשלם ויכול שיהא מרצון - הדבר תלוי באופיה של כל אגרה ספציפית. כמו כן, כשעוסקים בחיוב מעין זה, אין מדובר בקבלת תמורה ישירה דווקא כנגד החיוב שבאגרה, אלא אפשר שתמורה זו תהיה עקיפה, ובלבד שתמיד נדרשת זיקה בין החיוב באגרה לבין קבלת תמורה או שירות, הניתנים בגינה, ונדרש שיתקיים קשר סיבתי ביניהם:

"יש כאן קשר סיבתי בין התשלום ובין השרות, שאלמלא מתן השרות לא היית משלם את האגרה ואלמלא התשלום לא היית מקבל את השרות. אף על פי כן, גם הקשר הסיבתי ההדוק בין השרות ובין התשלום אינו עושה את האגרה לתמורה במשמעותה המסחרית של המלה... שיעור האגרה וערך השרות אינם תלויים זה בזה..." (ויתקון ונאמן, בספרם הנ"ל, בעמ' 7-6).

27. במקרה דנן, בגין השירות אותו נותנת הרשות נגבית אגרה נפרדת המצוינת ברחל בתך הקטנה בתקנות המקרקעין. יחד עם זאת, בגין "אגרת הבקשה" לא ניתן כל שירות על ידי הרשות. לשון אחר, אין כל זיקה בין חיוב התובע ב"אגרת בקשה" לבין קבלת השירות על ידי הרשות. בגין רישום עסקה או שירות אחר אותו מבצעת לשכת רישום

המקרקעין (כגון: רישום שכירות, רישום משכנתא, רישום בית משותף, רישום ירושה, רישום תקנון מוסכס, רישום הערת אזהרה, רישום צוואה, וכיוצ"ב) נגבית אגרה נפרדת הנקובה בתקנות המקרקעין.

28. אמור מעתה, היות ש"אגרת הבקשה" הנגבית בנוסף לאגרה המשתלמת בעד הרישום או השירות הינה אגרה שלא ניתן בגינה כל שירות, אזי הנה בלתי חוקית בעליל ויש למוחקה מלשון תקנות המקרקעין.

29. סעיף 3 לתוספת של תקנות המקרקעין דן באגרות המוטלות על רישום צוואה וקובע כדלקמן:

"(א) בקשה לרישום ירושה על פי דין או על פי צוואה - 106 שקלים חדשים".

30. סעיף 3 לתוספת שבתקנות המקרקעין דן באגרות רישום ירושה בפנקסי מקרקעין וקובע כי בקשה לרישום ירושה על-פי דין או על-פי צוואה תחוייב באגרה בסך 106 ₪.

31. על אף האמור לעיל, בעת רישום ירושה בפנקסי המקרקעין נדרש מבקש הרישום לשלם כתנאי לרישום אגרה בסך של 159 ₪ (התשלום מתבצע באמצעות הדבקת בולי הכנסה על גבי הבקשה המתאימה). קרי גבייה עודפת של 53 ₪.

32. על פי האמור באתר של משרד המשפטים, המפרט את סכומי האגרות בלשכת רישום המקרקעין, קיימת אגרה מסתורית נוספת בגין רישום ירושה לרשות המקומית העומדת על סך של 53 ₪ (מחצית מאגרת רישום ירושה) וזאת ללא ציון מקור הסמכות.

33. הגבייה העודפת של 53 ₪ מכונה בשם "מחצית האגרה לרשות המקומית". מה מקורה ומאין הגיעה אין איש יודע.

34. ויודגש כי לעניין "מחצית האגרה לרשות המקומית", **תקנות המקרקעין אינן כוללות אגרה נוספת בגין רישום צוואה או ירושה וממילא אף אינן כוללות אגרה לרשות המקומית בגין רישום צוואה או ירושה.**

35. למען הסר ספק יובהר, וזאת למעלה מהצורך, כי אף פקודת העיריות (מכוחה רשאית רשות מקומית להטיל מסים ואגרות) הדנה בסעיף 251 לפקודת העיריות בסמכות הרשות המקומית לקבוע בחוקי עזר הוראות לגביית אגרות, היטלים או דמי השתתפות מאפשרת הטלת אגרות רק בכדי לאפשר לעירייה לבצע את הדברים שהיא נדרשת או מוסמכת לעשותם (על פי סעיף 249 לפקודת העיריות). ברם, ממילא, פקודת העיריות אינה מאפשרת הטלת אגרה לרשות מקומית בגין רישום צוואה.

36. יתרה מכך, היות שהורשה (ובתוך כך אף אגב צוואה) איננה מהווה עסקה במקרקעין (על פי סעיף 6 לחוק המקרקעין) אזי ממילא לא נדרש היורש להמציא לרשם המקרקעין, בשעת הגשת הבקשה לרישום הצוואה, אישורי מסים (לרבות, אישור העירייה להעברת הנכס) ומכאן שלא ברורה שבעתיים מה משמעותה של מחצית האגרה לרשות המקומית מקום בו הרשות המקומית כלל לא נדרשת להמציא כל אישור ו/או לבצע כל פעולה.

37. חיזוקין לאמור לעיל ניתן אף למצוא בסעיף 5.350.10 לקובץ נהלי רשום והסדר

מקרקעין, בעריכת שמואל בר-ישראל ועו"ד צפורה בית-און, בהוצאת ועד מחוז תל-אביב-יפו לשכת עורכי הדין (להלן: "קובץ נהלי הרישום"), אינו מזכיר את הצורך באישור העירייה, וכדלקמן:

"[...] לבקשה יצורפו –

(1) צו ירושה, צו קיום צוואה או צו הנהלת עזבון, מאת בית משפט או בית-דין מוסמך;

(2) נסח מרישום המקרקעין שלגביהם מבקשים את הרישום".

38. על אף האמור לעיל, בנוגע לאגרת רישום ירושה לרשות המקומית, באתר משרד המשפטים² וברשימת האגרות המצויה בטאבו, מצוין ברחל בתך הקטנה כי אגרת רישום צוואה כוללת:

- 1.1. אגרה 106 ש.
- 1.2. אגרת בקשה 27 ש.
- 1.3. אגרת רישום – לרשות המקומית 53 ש.
- 1.4. סה"כ אגרה בש"ח 186 ש.

פלט העמוד הרלוונטי מתוך אתר משרד המשפטים מצ"ב כנספח ג'.
רשימת האגרות המצויה בטאבו מצ"ב כנספח ד'.

39. היינו, חרף הוראות תקנות המקרקעין הברורות ולמרות הוראות פקודת העיריות, שצויינו לעיל, גבתה הרשות אגרת רישום ירושה נוספת לרשות המקומית (להלן ולעיל: "אגרת רישום ירושה לרשות המקומית" ו/או "מחצית האגרה לרשות המקומית"), וזאת ללא כל סמכות.

40. לסיכום עד כה: הן ה"אגרה" המכונה "אגרת בקשה" אשר נגבתה מהתובע והיא נגבית מכל אחד מחברי הקבוצה שמבקשים לבצע פעולה כלשהיא או לקבל שירות כלשהוא (למעט הוצאת נסח) מלשכת רישום המקרקעין והן "אגרת רישום ירושה/צוואה לרשות המקומית" ו/או "מחצית האגרה לרשות המקומית" שנגבתה מהתובע ומכל אחד מחברי הקבוצה שביקשו לרשום ירושה בלשכת רישום המקרקעין, נגבו שלא כדין.

41. מן המפורסמות הוא, כי עקרון שלטון החוק קובע כי אין להטיל מס או להשית אגרה על אזרחי המדינה שלא על-פי חוק. הבסיס החוקי לסמכות להשית אגרה נמצא בסעיף 1 לחוק יסוד: משק המדינה, תשל"ה – 1975, הקובע כי:

"מסים, מלוות חובה, אגרות ותשלומי חובה אחרים לא יוטלו אלא על ידי חוק או על פיו".

42. מבחינה זו הטלת אגרה פירושה שלילת זכות קניינית של האזרח, ואין לעשות זאת אלא במצוות המחוקק עצמו. צידו השני של עקרון זה מבטא כי הטלת אגרה לא תעשה

² <http://www.justice.gov.il/MOJHeb/HagafLrishomMekakein/LeskotRishomHamkarkein/agrot.htm>

על ידי רשויות שלטוניות אחרות (לשכת רישום מקרקעין), השייכות לגוף המבצע (משרד המשפטים).

43. ויודגש, מדיניות זו של הרשות להטיל אגרה נוספת (מחצית האגרה לרשות המקומית), שאינה נקובה בתקנות במקרקעין, לא זו בלבד שאינה מעוגנת בדין אלא מוצאת את ביטויה רק בפועל, בעת תשלום האגרה בלשכת רישום המקרקעין.

44. לפיכך, הרי שחיוב הרשות את התובע באגרות המפורטות לעיל ("אגרת הבקשה" ו"מחצית האגרה לרשות המקומית") נעשה בניגוד מוחלט לדין.

ה. עילה

45. התובע יטען, כי בהתאם למעשיו אשר פורטו לעיל, הנתבעת היא האחראית לנזקיו, כפי שיורחב להלן.

46. מכל האמור לעיל עולה בבירור, כי האגרות ("אגרת הבקשה" בסך 27 ₪ ו"מחצית האגרה לרשות המקומית" בסך 53 ש"ח) אותם גבתה הנתבעת מהתובע ומיתר חברי הקבוצה בגין בקשה לרישום עסקה או בקשה לשירות אחר ובגין רישום ירושה או צוואה, נגבו שלא כדין, וללא אסמכתא חוקית.

47. בהתנהגותה זו גבתה הנתבעת מהתובע ומכלל חברי הקבוצה אגרות לא חוקיות, המגיעה לסכומי כסף נכבדים ובלתי מבוטלים. כך התעשרה הנתבעת שלא כדין, ולפיכך עליה להחזיר לתובע ולחברי הקבוצה התעשרות זו, בין השאר, לאור הוראות סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 הקובע:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן: "הזוכה") שבאו לו מאדם אחר (להלן: "המזכה"), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

48. כאשר בסעיף 6 (ב) לאותו חוק נקבע:

"חוק זה יחול על המדינה".

ו. התקופה אליה מתייחסת התובענה

49. התובענה שבכותרת מתייחסת לתקופה של 24 חודשים שקדמו להגשתה, בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות, ולכל התקופה לאחר הגשתה.

ז. הקבוצה המיוצגת המוצעת

50. הקבוצה המיוצגת על-ידי התובע לעניין ה"אגרה" המכונה "אגרת בקשה" אשר נגבתה מהתובע הינה כל מי שהגיש בקשה לרישום עסקה או לשירות אחר בלשכת רישום המקרקעין (למעט הוצאת נסח) ושילם "אגרת בקשה", ולעניין "אגרת רישום

צוואה/ירושה לרשות המקומית" ו/או "מחצית האגרה לרשות המקומית" - כל מי שביקש לרשום ירושה או צוואה בלשכת רישום המקרקעין ושילם בגין כך גם את "מחצית האגרה לרשות המקומית" (להלן: "הקבוצה").

ח. הנזק

51. כתוצאה ממעשיה של הנתבעת, סבל התובע, וכן כל אחד מחברי הקבוצה, נזק ממון.
52. נזק הממון אשר נגרם לכל אחד מחברי הקבוצה, כולל התובע, בתקופה הרלבנטית, הינו תוצאה של גביית אגרות על-ידי הנתבעת בניגוד לדין.
53. נזק הממון הישיר שנגרם לתובע בגין גביית האגרות שלא כדין זה הינו בסך 80 ₪ לפי ערך יום התשלום.

ט. סעדים

54. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן לתובע ולכל אחד מחברי הקבוצה סעדים שונים שפורטו בכתב התביעה שבכותרת, ובין השאר:
- 54.1. צו המצהיר כי תשלום "אגרת הבקשה", כמתואר לעיל, נעשה שלא כדין.
- 54.2. צו המצהיר כי תשלום "אגרה לרשות המקומית בגין רישום ירושה בטאבו", כמתואר לעיל, נעשה שלא כדין.
- 54.3. צו האוסר על הנתבעת להוסיף ולגבות "אגרת בקשה" בגין בקשה לרישום עסקה או לשירות אחר.
- 54.4. צו האוסר על הנתבעת להוסיף ולגבות "אגרה לרשות המקומית בגין רישום ירושה בטאבו".
- 54.5. צו המחייב את הנתבעת לשלם לכל אחד מחברי הקבוצה פיצוי בגין הנזק שנגרם להם, דהיינו בגובה כל סכומי האגרות שנגבו מהם שלא כדין כפי שפורט לעיל במהלך תקופת התובענה, כשהם נושאים ריבית חוקית, כאמור בסעיף 2 לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א - 1961, או כשהם צמודים ונושאים ריבית חוקית כאמור בסעיף 3א' לחוק הנ"ל, לפי הגבוה מביניהם.
- 54.6. צו המחייב את הנתבעת להשיב לכל אחד מחברי הקבוצה את סכומי האגרה/ות שנגבו ממנו שלא כדין כאמור, במשך תקופת התובענה, וזאת כשהם נושאים ריבית חוקית כאמור בסעיף 2 לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א - 1961, או כשהם צמודים ונושאים ריבית חוקית כאמור בסעיף 3א' לחוק הנ"ל, לפי הגבוה מביניהם.
- 54.7. וכן סעדים נוספים לעניין מתן חשבונות, תשלום חלק מהפיצוי לתובע ותשלום שכר טרחת עורך דין.

י. סמכות מקומית ועניינית

55. בהתאם לקבוע בסעיף 5(ב)2 לחוק החדש, תובענה ייצוגית נגד המדינה יש להגיש בבית המשפט לעניינים מנהליים.

56. לאור האמור לעיל, ולאור זהות הנתבעת, המקנה לתובעים את האפשרות להגיש את תביעתם בכל מקום בארץ³, מוקנית לבית המשפט הנכבד סמכות מקומית ועניינית לדון בתובענה.

נוכח כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד, להזמין את הנתבעת לדין, לאשר את התובענה הייצוגית בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, ולהעניק לתובע ולחברי הקבוצה אותה הוא מבקש לייצג, את הסעדים הנקובים לעיל.

דורות לוי, עו"ד
13/2/4

רחלי גוז-לביא, עו"ד
(רו"ח)
עמית, פולק, מטלון ושות'
ב"כ התובע

³ע"א 775/75 צ'רקלביץ נ' אלנבולסי, פ"ד ל(3) 102.